

BELI LUK -Usturuoj

Latinski naziv: *allium sativum*

Sinonimi: češanj, česanj luk, luk cesan, luk češnjak.

Opis biljke: beli luk je jednogodišnja zeljasta biljka karakterističnog i jakog mirisa. Ima okruglu stabljiku visine do 1 metra. Pri dnu stabljika je obavijena cevastim listom. Najčešće se formira 5 dugačkih, zašiljenih, zelenih listova. Glavičasta cvat obavijena je dugackim, belim, cvetnim omotačem. Cvat se sastoji do 30 jajolikih lukovičastih pupoljaka. Između njih se nalazi mali broj beličastih cvetova, koji su najčešće jalovi.

Stanište: gaji se u velikom delu sveta. Uspeva u vrtovima i kod nas je veoma rasprostranjena i omiljena. Zbog potražnje, često se gaji i na većim površinama.

Lekoviti deo biljke: za lek se koristi lukovica .

Lekovito delovanje: od davnina beli luk je u narodu imao široku primenu kao lekovito sredstvo. Lekovitim sastojcima beli luk deluje na povišeni dotok krvi u slu

znici, a samim tim poboljšava aktivnost probavnih organa. Deluje kod smanjene aktivnosti jetre i žuci. Lekovite materije iz belog luka imaju izuzetnu moć dezinfekcije i sposobnost da spreče razvoj bakterija koje izazivaju truljenje u crevima. Sok od belog luka je i lek za infekcijska oboljenja creva. Beli luk normalizuje (snižava) krvni pritisak što blagotvorno deluje na srčani rad. Time se omogućuje nestanak premorenosti, nervoze, glavobolje, potištenosti. Beli luk se uspešno koristi u lečenju svih bolesti disajnih organa (naročito kod bronhitisa sa žilavom sluzi, kao i kod astme), a i jedan je od najjednostavnijih lekova kod suzbijanja tuberkuloze.

